

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Videkre küldve:	
Helyben:	10 kor. — fill.	Egy évre . . . 16 kor. — fill.	
Egy évre . . . 5	—	Fél évre . . . 8	—
Fél évre . . . 2	50	Három évre . . . 4	—
Negyed évre . . . 1	—	Egy óra . . . 1	70
Egy óra . . . 1	—	Egyes szám ára 4 fillér.	

Felelős szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többzór megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szó 4 fillér.

TÁVIRATOK.

A képviselőház ülése.

A „Debreczen” eredeti távirata.

Budapest, február 4.

A képviselőház mai ülésén, melyen Dániel Gábor elnökölt a földmivvelésügyi tárca költségvetését tárgyalták. Az első szónok Mezőssy Béla volt, ki a munkás kérdés megoldását fejtegette s az osztrák kizsákmányolásról beszélt. Bernáth Béla a javaslat mellett, Papp Elek a javaslat ellen szóló még.

Tisza István pénzügyminiszter.

— A „Debreczen” eredeti távirata. —

Budapest, február 4.

A képviselőház folyosóján ma délelőtt a Tisza csoporthoz tartozó képviselők beszéltek, hogy Lukács László pénzügyminiszter közel jövőben megváltk tárcajától s utódja Tisza István gróf lesz.

Küldöttség a földmivvelésügyi miniszternél.

— A „Debreczen” eredeti távirata. —

Budapest, február 4.

A képviselőházban ma délelőtt 25 tagu küldöttség kereste fel Darányi minisztert. A küldöttség Erdélyből jött s arra kérte a minisztert, hogy vegye pártfogásába az erdélyi szarvasmarha tenyésztést, mert ezzel a tényével egyidejűleg a székelyek kivándorlását is megakadályozhatja. Darányi a küldöttséget szívesen fogadta s megígérte a kérésük támogatását.

Krivány bírái előtt.

A „Debreczen” eredeti távirata.

Arad, febr. 4.

A múlt század legzseniálisabb sikkasztója Krivány János ma jelent meg az aradi büntető törvényszék előtt, hogy bírái ítékezzenek felette. Az országos hírre szert tett Krivány János nemsokára kifogja venni részét abból az igazán enyhe büntetésből, melylyel a törvény a sikkasztókat sújtja.

A tárgyalás reggel 9 órakor kezdődött. Óriási az érdeklődés. A törvényszék előtt tolongnak az emberek, — mindenki igyekszik a terembe jutni — hova csak jeggyel léphet be.

A bíróság a következő tagokból alakult meg:

Földes János elnök, Nagy József törvényszéki bíró és Ornstein Árpád albíró, szavazóbírák, Nyisztár Sándor jegyző. A vádhatóságot Meszlényi Antal dr., az új aradi királyi ügyész fogja képviselni, ki először fog ez alkalommal közvádloi minőségben már mint ügyész szerepelni. Védő Nemess Zsiga dr., lesz. Barabás Béla dr. Krivány mostoha leányának, Szilágyi Ilonának érdekeit képviseli a tárgyaláson.

A délelőtt a vádolt kihallgatásával telt el. Krivány megtört, sápadt, beteges a börtön levegője tönkretette.

Krivány teljes beismerésben van. Elmondja a furfangos sikkasztás részleteit, beismeri, hogy ő t v e n n y o l e z esetben követett el sikkasztást.

Az elsikkasztott összeg 381735 frt 33 krt tesz ki.

A tárgyalás — tekintettel a tanuk nagy számára — egy hétig is el fog tartani.

Merénylet-terv az abruzói herceg ellen.

— A „Debreczen” eredeti távirata. —

Budapest, febr. 4.

Rómából jelentik: A Patria jelentése szerint egy marchistinde letartóztatása, a ki az abruzói herceg meggyilkolásával volt megbízva és két génuai anarkistának a letartóztatása, aki egy biztonsági elnököt akartak meggyilkolni, indította a kormányt arra, hogy az anarchista büntettekre vonatkozólag törvényjavaslatot nyujtsanak be a miniszterhez.

Tőzsde.

Budapest, 1901. febr. 4.

Holländer Adolf és Fia debreczeni termény kereskedő cég távirati tudósítása a mai budapesti ákról:

Déli z á r l a t :

Buza	1901. Áprilisra	7.47	7.48
	1901. Októberre	7.58	7.59
Rozs	1901. Áprilisra	7.33	7.34
Tengeri	1901. Májusra	6.12	6.13
Zab	1901. Áprilisra	5.11	5.12

Készáru üzlet 5 olesőbb.

A földmivvelési miniszter.

Február 4.

A képviselőház megkezdte a földmivvelésügyi tárca költségvetésének tárgyalását. Darányi Ignác a Széll-kormány legnépszerűbb minisztere. A beláthatlan latifundiumok nagy uraitól kezdve az utolsó kisgazdáig, minden a földből élő magyar, ismeri Darányi tevékenységét.

Rossz a földadórendszer; késik az új kataszter. A földműves adót fizet ha van termése, ha nincs. A kisgazdának vagy nincs hitele, vagy drágán kapja a pénzt. A rossz termések dacára a buza és rozs ára folyton alább száll. A föld javítása is majdnem lehetetlen, mert a műtrágya-gyárosok kartellt kötöttek a gazda ellen.

A biztosítótársaságok is valóságosan zsarolják a gazdát, a takarékpénztárak pedig egyenesen reá utaznak. Egyes községek roppant kárt szenvednek a rossz erdőtörvény miatt. A vágatás turnusainak ostoba beosztása folytán egyik esztendőben csak vesszőt, a másikkban pedig csak korhadt fát vágathatnak.

De ki tudná felsorolni a magyar kisgazdának minden baját? Darányi jól ismeri a helyzetet, de a hatalmas merkantilista táborral szemben csak lassan haladhat előre.

Az ország nyomorának, nemcsak az iparos, hanem a kisgazda szorult helyzetének egyik főoka a közös vá m t e r ü l e t. A nagybirtokosok egyrésze nem akarja belátni, de az ország ipartestületei már nyíltan az önálló vámterület mellett foglaltak állást a kereskedelmi kamarákkal szemben.

Az önálló gazdasági berendezés a mennyire föl fogja lendíteni a magyar ipart, épp annyira hasznára lesz a magyar gazdának is.

Az eszme már hódít. A függetlenségi párt 30 esztendő óta hirdeti az önállóságot. Pár éve az ugynevezett 67-es pártok is gondolkodóba estek. A szabadelvű párt számos tagja egész nyíltan az önálló vámterület hívének vallja magát, ugyanígy, hogy a párt régi sarkalatu programját szinte nyílt kérdésnek hagyja.

A néppárt sem idegenkedik az önálló vámterülettől, programjába nincs ugyan fölvéve, de kizárva sincs.

Szóval a párt tagjai e tekintetben szabadon gondolkoznak.

A földmivelési tárca költségvetése e tekintetben érdekes lesz, mert a mai napig azt tartották, hogy éppen az ország nagybirtokosai rendíthetetlen hívei a vámközösségnek. A vita több napig fog tartani és lefolyása alatt az önálló vámterület kérdésében több érdekes kijelentés várható.

Édes hazánk jövőjének alapja a helyes alapokra fektetett földmivelés. Ezért legfontosabb Darányi tárcájának költségvetése.

Ö királyi fensége, a braganzai herceg.

febr. 4.

A történet ismeretes. A még fiatal herceg éli a világot. Erre nézve több értékes adat áll rendelkezésünkre. Mire volna jó az újság, ha meg arra se, hogy a közönséges komisz polgár nép értesüljön belőle az igazi urak galáns és néha nem galáns kalandjairól. Ö fensége kipróbálta a revolverét s a helyett, hogy öt koronásokat hajigálna a levegőbe s azokat lövöldözne föl, íjeszti a réten a belényesi oláh hizott libáit s a hogy fáradtan szuszogva csapkodják szárnyaikkal a levegőt, beléjük puffogat egy-egy golyóbist. Az oláh jaggat, mire Ö fensége minden libáért fizet. . . . Egy tízezt? Nem, a piaci árat, három pengőt. Királyi herceg és három pengő. Nem illik ez össze sehogy se. Az ilyen nagy urhoz kerekszám dukál. Nesze oláh száz forint, végy magadnak rajta két mokány tehénkét.

Aztán estélyt ad Ö királyi fensége a maga garszon lakásán és elviteti a kávéházba a biliárdot is. — Hát nincs neki? S ha nincs, kölcsön kéri? — Ismerek jó módú marhakereskedőt, a kinek dohányzójából mindjárt a biliárd szobába vezet át az ajtó. Tudja isten, szegényes uraságnak tünik

Mondják: szeretnek.

A „Debreczen” eredeti tárczája.

Mondják: szeretnek, rám mosolyognak, S én tovább látom sok mérges fognak

Igazán engem hogy szeretnétek? Mikor a lelkem, szívem tiétek.

Hogy is ne volna gyűlölt e paplak? Mikor a jóra én tanítgatlak.

A keresztfára hogy ne vinétek? Mikor a Krisztust hirdetem néktek.

János Zoltán.

Leánynézőben.

A „Debreczen” tárczája.

Irtá: **Kemecsey Jenő.**

Özv. Kanyáryné tekintetes asszony először a tornáczról nézte amint a négy tüzes esikő a könnyű gördülésű kocsi röpítette végig a nagy udvaron. A sallangos, ezüstveretes csattos szerszám csattogott és libeggett, az almáspej, négy esikő sörénye pedig csillogott, uszott a délutáni napfényben. Aztán, mikor az oszlopos, vadszölővel

fel előttem az, hogy egy királyi herceg leüzen a Kiss urhoz, hogy adjon kölcsön estére tizenkét szalvétát, nyolcz boros poharat s egy biliárd asztalt. Az ilyen fölötébb nagy uraktól én mint nép azt kívánom, hogy maradjanak magasan felettünk megközelíthetlenség dolgában.

Akkor legalább a fantáziám dolgozik s megnyugvást ad belém, alattvalóba az a hit, hogy a kit én csak uri ornátusban látok néha az utcán gardisták között, a kihez én hét instáncziával se juthatok el, az én javamon dolgozik a súlyos függönyökkel eltakart ablakok mögött.

Avagy az ilyen fiatal ember például, mint a milyen ez a herceg, azért jött el messze a hazájából egy idegen hadseregbe, hogy tanuljon valamit arra az időre, a mikor majd otthon érvényesítenie kell tudását. Lesse el a nagy hadseregben a sok tudós hadász urtól annak a fiúját, hogy erre miveléni hogyan csinálják a háborút, mosolyogja el benne azt, a mi nem megtanulni való és szedje teli a notiszát, meg a fejet azzal, a miben van egy kis tapasztalati bölcsesség.

Sok dremokratikus hajlandóságaim mellett is tisztelettel nézek fel az olyan koronás urra, a ki igyekszik dolgozni, ha az igazi produktív munkát nem is engedí meg a foglalkozása. Vagy legalább sejtetni tudja velünk, közönséges népekkel, hogy számunkra is jutott egy kis hely a gondolkozásában és az érzéseiben. Sejtetni tudniillik, mert messze kell neki lenni, nagy bástyák mögött, hogy bizonyosat soha se is tudjunk, hogy az emberi gyöngöségeket le lehessen tagadni róla s jóakaratu sejtéssel diszithessük fel a magunk gyönyörűségére vagy legalább is meggyújtására az uralkodóban az embert mi, a nép. Szóval egy király, vagy akár egy fenséges ur is igen-igen vigasztalan látvány alsó ruházatban a piaczon.

Pedig valami ilyes történt Ö királyi fenségével. Pénz kellett neki, rongyos ezer forint. Ugyanakkor volt szüksége erre a pénzre, amikor — ugyancsak az újságok följegyzése szerint — lekészett a gyorsvonatról, a mi Kolozsvárra kellett volna hogy vigye, tehát külön vonaton ment el a lakzira Szép uri tempó, de ha az ember száz perczentes uszora pénzen csinálja meg már nem is olyan szép.

délignyilóval befutott tornác előtt megállt a kocsi, a tekintetes asszony fűgén lesietett a lépcsőkön s a lovak mellé állott.

— Jól van, Pista — szólt a bakon ülő kocsihoz, — a csikók szépen mennek. Vigyázz aztán fiam, az urfira. Kocsin, lovon, uton legyen a szemed.

— Parancsolatja szerint, nagyasszonyom.

— Nagyon nyugtalan az az ostorhegyes. Nincsen megnyilva.

— Ott volt, instálom, a vasalásnál az öreg János is. Tüzes a vére, az hajtja.

— Zabot tettél föl?

— Egy napra valót, nagyasszonyom.

— Kevés lesz.

A kocsi csudálkozva nézett le a bakról.

— Szállás lesz nekünk minden kuria. Mikor a Bálint urfit hordtam leánynézőbe, akkor is odaadtuk a zabot az első faluban egy talyigás koldusnak.

— Jól nézz szét fiam, mindenfelé.

Milyenek a lovak, a tehének? Tiszta-e a vigos kert? Kinéz-e fejéhez a kisasszony?

Vidámak-e a eselédok? Csillog-e a konyha? Kenyérből, kalácsból pedig hozz a tarisznyá-

Szóval a pénzt úgy szerezte meg Ö fensége, a hogy akármelyik jogász gyerek a legkorhelyebbek közzül. Úszorásokhoz folyamodott, dupla summáról adott váltót s oda firkantotta a nevét a papirosra, úgy hogy talán meg se nézte, hogy micsoda numerusokat irtak oda a zsidók. A földolog a tiz százast, amit leolvastak a markába, aztán hogy mit kell érte fizetni az mellékes. Valahogy majd előkerül az is. Jó az Isten. Ugy szintén az is mellékes ebben a dologban, hogy a szenál meg az uszo ás a négyezerből negyvenezret korrigált rá a váltóra koronákban. Éppen csak annyiban jellemző, hogy ilyen pénzforráshoz fordult Ö fensége.

Arról aztán sokat lehet beszélni, hogy mi lett volna az okosabb — azután . . . az-e, ha a herceg azt mondja: — ejnye, de csunyán becsaptak ezek a gazemberok és fizet, vagy az, a mit meg is tett a fenséges ur, hogy tudniillik törvény elé vitte a csalókat, az egész ügyet és önmagát, a ki nem egy közönséges Ferencz József nevű ember, hanem egy királyi herceg, messze magyar földön reprezentálója egy királyi házának. Az én csekélységem azt hiszi, hogy Varga és Lefkovicz uréknak ebben az esetben nem kellett volna hurokra kerülni. A legközelebbiben igen. Az én csekélységem, ha véletlenül a braganzai herceg bőrében gondolkodik, a mikor fölmutatják a hamis váltót, valószínűleg azt mondja a két penzbetyárnak:

— Magunk között szólva ez a váltó hamis, hanem ön, Shylock ur, jól számított. Az otthonvalók, meg a világ előtt titkolom kell, hogy ilyen népséggel állok üzleti összeköttetésben, tehát fizetek. Ha nincs miből, eladom minden lovam. Mig ujat vehetek, majd csak kölcsönöz egy alam valamelyik tisztársam. Egy hét múlva jöjjön el a pénzért Shylock ur.

A királyi fenség azonban pörre vitte a dolgot. Megmentette a pénzt s nekünk kiszolgáltattott egy királyi herceget. Isten bizony nem örülök neki. Valamint hogy annak se örülök ha olvasom, hogy a Figaro szalonjában pezsgőzött Leopold, cigánynyal kísértette át magát a hidon egy jökedvű herceg a mieink közzül, vagy hogy egy másik — vagy ugyanaz — halottas kocsin hajtattott át Bécsben, a Ringen. Mindez kompromittáló adat, de nem hajtja a világ

ban egy-egy darabot mindenünnét. Aztán el ne vétsd, nonnan való. Érted Pista?

— Ugy hiszen nagyasszonyom.

— Nyitva legyen a szemed. Szorisd le azt a gyeplőt! Nesze itt van öt forint pengőben. Az a tied. Ugy akarom, hogy a Kanyáryék parádés kocsisa megvendégelje a más kocsisát. Ebben a bugyelárisban pedig van 200 forint. Ha az urfi kifogyta a pénzből, oda adod neki! Valahogy zöld takarmányra ne kapasd a lovakat. Éjszaka ne induljatok, legfeljebb hazafelé! Mindent értesz, Pista?

— Mindent, instálom.

— Ugy látom, hogy a gyeplős fölrug.

— Légy bántotta, könyörgöm. Attól ugrott.

A tekintetes asszony így mindent elvégezve, megindult a tornác felé; de megint csak visszafordult, vizsgálódva széttekintett, ugyan nem hallja-e valaki és susogva adta fel a rendeletet.

— Ahol nagyon nótás a kisasszony, nem maradtok sokáig. Tudod mi az a zongora?

— Tudom, instálom. Fehér meg fekete Mikor a kisasszonyok figuráznak rajta az ujjukkal, billeg, oszt szépen szól.

fejlődése javára a vizet. Szóbeszéd marad s a tömegnek nincs meg az az intelligenciája, hogy tőkét csináljon belőle. Jux, belekerül az anekdotás könyvbe, mulatunk rajta, egyik így, másik úgy — s ott vagyunk, a hol állottunk száz esztendővel ezelőtt.

Ezek után egy vezérezik jut még az eszembe. Egy demokrata forma újságban jelent meg s arról szól, hogy milyen szép dolog az, hogy megjelent a törvény előtt tanulságtételre az ifjú herceg. Ő az első királyi herceg, a ki ezt megeselekedte. Elegánsan, kardjára támaszkodva állott meg a birák előtt — és levette süvegét. Derék dolog, megdobban az embernek a szíve, — micsoda kiesi kutya ebben az országban a törvény még a felvilágosodott agyu emberek szemében is. Az első a királyi herceg, még akkor is ő az első, ha egy alacsony lelkű emberekkel bajoskodó pör folyamán kiderül is róla, hogy korához illeendő léhaságban leledzik — s csak utána következik méltóság dolgában a törvény. Az első a vér, a régi, a mienknél pedig semmivel se vörösebb nedű, a miből jutott egy gyűszűnyi az előttünk álló esinos fiatal emberbe is, aztán még sok minden következik s végül megtaláljuk valahol a rangsorban a törvényt is, a mit száz és száz esztendőkön keresztül ennek az országnak a legjobbjai alkottak meg mindnyájunk számára. Fura módon vagyunk mi polgárok édes véreim. Ennyi méltósággal lehetünk akár libériás inasok is valami nagy urnál.

Es újra a braganzai herceg következik, hogy záruljon be vele ez a pár teljességgel nem rebellis, éppen csak egy kis magyar önértéssel telt sor. Ő fensége a llo mást tesz. Ő fensége meg is eszközök rá s a bíróság nem vonul vissza tanácskozni, hanem azt mondja, hogy még nyilatkozzanak az irás szakértők is. Nem azért mintha aggályos lenne a királyi fenség vallomása jóhiszeműség dolgában. Erről szó sincs. Hanem Ő fensége mámoros volt kissé. Nyolcezkor feküdt le s tizenegykor már nyélbe is ütötte Lefkovic urékkal az üzletet, tehát másfél — két órát ha aludt. Mámoros volt kissé Ő fensége.

Hunczut, akivel ez soha meg nem történt, hanem ha én hűséges lakája volnék a braganzai herceg Ő fenségének, hát zár alá tenném, a gazdát az ilyen állapotban.

Hát ha nagyon kepedlit fog szólni, ott sem maradtok sokáig.

— Ugy lesz, nagyasszonyom. Tudom már én. Csömört kapok, oszt bömbölni fogok, mint mikor a Bálint urfít hordtam.

— Jobban bömbölhetnél volna.

— Nem huzta volna el onnan az urfít egy bivaly-nyáj sem.

A tekintetes asszony felmegy a lépcsőkön s körülnézte a fiát, rendben van-e egészen. Az egyik ablakból egy deresedő női fej nézett ki. A Klári kisasszonyé. A két szeme villogott s ingerülten fieszkázott egy kezére lippent légy után.

— Hát ezt a fiut is elküldik. Ezt is megházasítják. Ezért neveltem? Már ennek a kölyöknek is lesz párja?

— Fakult arezát lehajtotta a vállára és sietve törölte le a szemébe gyülemlő könyeit.

— Csak nekem nem adott az Isten senkit! — sóhajtotta s mérgesen rámondott egy verébre, amely az ablak párkányára szállott, — hess te, cudar. És még ide sem jön az a fiu. Kitagadom, ki biz én. Ne is jöjjön! Minek is jönne? — duzzogott tovább.

Vége köv.

Dehogyan engedném meg, hogy valaki észre vegye, hogy az én királyi fenségem lábamog és az én uram szeméi keresztbe állanak.

El kell esapni az inast!

Szirokkó.

Fehér-bál.

Tündéri fényben ragyogott szombat este a Bika szálloda diszterme. Csillogó, szemképrázató fehérség ömlött el az egész teremben, méltó keret az ott megjelent szépséges szép asszonyokhoz és kisasszonyokhoz. Kilenc óra után indult meg a végtelen kocsisor a Bika felé s özönlött be a táncterembe az előkelő s bájos hölgyközönség. Elragadó látványt nyújtott a fényesebbnél fényesebb toilettek sokasága. Kilenc óra után megszólalt a Magyariak pompás bandája s keringeni kezdtek a zsongó, lágy zeneszó mellett a párok s járták a táncot lankadatlan jó kedvvel egész a késő hajnali órákig. A jelen volt gyönyörű hölgyközönség névsorát a következőképp sikerült összeállítanunk:

Urasszonyok:

Aczel Gézané, Agricola Adolfné, Antalovics Gyuláné, Bogdan Zsigmondné, Berzöly Vinczéné, Dr. Burger Péterné, Bíró Gezané, Bészter Károlyné, Dr. Benedek Jánosné, Bosznay Istvánné, Balkányi Miklósne, Bognár Davidné, Berger Mórné, Berger Vilmosné, Böszörményi Zsigmondné, Berke Gyuláné, Balogh Antalné, Berger Jenőné, Bosznay Károlyné, Boezán Elemerne, Bodnár Gézané, dr. Bruckner Ernőné, Benedek Lajosné, Butykai Menyhértne, Bechert Manoné, Csáthy Károlyné, Czégely Ferenczné, Csata Gyuláné, Dobieczy Sándorne, Dóczy Gedeonne, Dingé Sándorné, Derzsi Lászlóné, Erics Ernőné, Emmert Antalné, Falk Lajosné, Fráter Zoltánné, Fábrián Lajosné, Fürst Ödönne, Gyórfly Aladárné, Geiger Simonné, Géway Ernőné, Horvayné, Hutiray Beláné, dr. Huszterne, Siedvich főhadnagyné, Jakó Sándorné, Jarmy Tamásné, Gorb Gusztávné, Dr. Kalmár Boldizsárné, Kölcsey Sándorné, Kiss Albertné, Kazi Istvánné, Kádár Istvánné, Kaszanyitzky Endréné, Kerekes Istvánné, Kubay Alajosné, — Kolbenheier Kálmánné, Kaszanyitzky Adorné, Konez Akosné, Leska Ferenczné, Lestyán Adorjánne, Lux Albertné, Miklóssy Gyuláné, Miskolezy Jenőné, Miskolezy Lajosné, Nánássy Lajosné, Ormódy Lajosné, Papp Beláné (N. Karoly), Pünkösty Ferenczné, Rickl Gézané, Reichmann Arminné, Siegmeth Károlyné, Szilágyi Károlyné, özv. Szöllösy Imréné (Földes), Szabó Miklósne, Szlavik főhadnagyné, Szabó Lajosné, Szabó Kálmánné, Szunyogh Sándorné, Szabó Sándorné, özv. Tóth Gyuláné, Tóth Beláné, Tóth Aurélné, Tóth Lajosné, Tanay Frigyesné, Unger Gusztávné, Ujlalussy Józsefné, Vas Jánosné [T.-Ujlak], Dr. Varga Emilné, Varga Károlyné, Wolafka Antalné, Wilhelms Gusztávné, Dr. Vass Antalné, Várady Ignácne, Vecsey Zoltánné, Ziernfuss Józsefné, Zádor Lajosné.

Kisasszonyok:

Ács Nagy Erzsike, Antalovics Ilona és Gizzi, Baróthy Ilona, Báthy Irma, Bognár Matild, Bíró Ilonka, Böszörményi Eszter [Ar.-Medgyes], Benke Hanka, Bech Hermina, Bosznay Gabi és Ilus, Bernáth Gizike, Bechert Ilka, Csáthy Irma, Csiky Erzsike

[Bpest], Czégely Gizella, Csathay Mariska, Derecskey Margit, Dóczy Ilonka, Dusóczky Ilona és Viola, Derzsi Emma, Erics Jolán és Paula, Emmert Leona, Falk Aliz, Fráter Irma, Fábrián Mariska, Fehér Margit, Fái Elóra, Géway Veronka, Hoffmann Margit, Hutiray Palika, Huzli Luise, Kölcsey Anna, Kiss Ilonka, Kádár Ilus, Kerekes Margit, Kubay Margit, Leska Paula, Léway Irén, Luksz Olga, — Ludán Maresa, Miklóssy Annuska, Miskolezy Etelka, Nánássy Viola, Nagy Rózsika és Margit, Nagy Gerta, Pünkösty Gitta, Reichmann Renée, Siegmeth Frida és Irma, Schich Hermin, Spot Mariska, Telegdy Szérené, Tóth Mariska, Unger Lujza, Ujlalussy Vera és Mariska, Szabó Margit, Szuhányi Margit, Szunyogh Lili, Varga Stefike, Wolafka Katicza, Várady Ilonka és Piroska [Kisujszálás], Zádor Vilma.

Színház.

Három előadás.

Nórát, Ibsen örökbecsű színművét láttuk szombaton este. A czimszerepet Halmy Margit játszotta meg. Szerepének felfogása maga is kitűnő érzékre vall s különösen is minden tekintetben művészes volt az alakítása. Rendezés jó volt. A ház üres volt s valószínűleg a diadalmas Fehérbálnak tulajdonítható.

Vasárnap délután a három párcipő hozott telt házat. Perényi Margiton kívül, ki ügyes játékaival és csinos hangjával tünt ki, kiemeljük különösen F. Kállay Lujzát, Nagy Gyulát és Szathmáryt.

Este Sárosi Paula betegsége utáni első fellépteül a Görög rabszolgában játszotta Irist. Hogy mily bizalmat előlegezett a közönség a rég pihenő Sárosi művészetének, azt legnyomósabban bizonyítja a zsfolt ház.

Ez a szép, díszes közönség Sárosit jött megnézni és, a mikor meglátta, hosszú ideig, körülbelül öt perczig ujjongott, tapsolta a szubrettet. Valódi ünneplés volt ez, melyben egyetlen ellentétes visszhang sem emelkedett érvényesülésre. Ez általános tetszés és hódolás jele a gyönyörű virágállvány és kosár, mit az első felvonás elején nyújtottak fel a kis Irisnek. Szünetközben pedig folyást tapsolták, nyílt színpadra sokszor kihívták, énekszámait kivétel nélkül megújráztatták.

Kállay Lujza ismert művészi játék és éneke dominálta azonkívül a színpadot; Kállay szintén kapott tisztelőitől virágkosarat.

Sziklay általában azonban jó benyomást tett. Sokat tapsolták őt, valamint a görög rabszolgát, Környeyt, ki már kigyógyult rekedtségéből. Erővel csengett mindvégig a hangja, Bódy jó Antónia volt, Szathmáry jó Pomponius.

Az előadás gördülékenyen folyt le, a rendezés kifogástalan, mit annyi pihentetés után dicsérorog említhetünk fel. — Ház zsfolt.

NAPI HIREK.

Február.

Mosolygó arcuzattal köszöntött ránk február, az esztendőnek a legkurtább hónapja. Egészen tavaszi ragyogást borítva a földre a királyi nap, amelynek sugarai szinte inceselkedve hívogatják a fakat, bokrokat új életre, virulásra.

Az égbolton csak amolyan tenyérynői felhők hímblóztak; báránnyelű számba is elment volna mindegyik.

A megérkezett második tél által a földre dobott fehér hószőnyeg eltűnt mihamar. Barna gúnyában tekintgetett körül ez a megvénhelt föld golyóbis, a melyen az élet színjátékai, hol vígan, hol szomorúan lefolytak.

Huszonyolez napot rejt magában az idén a kalendárium szerint február.

E huszonyolez napban sok minden történik. A többi között csak egyet említünk fel, mely bizonyára szomorúságot fog okozni a leányszívemben.

E huszonyolez napnak egyike viszi el magával egy esztendei nihenőre Karneval herezeget, a jókedvnek és bohóság-nak pazar kezű patronusát.

Az ideje amúgy is kurtára lett szabva az idén; a távozása miatt érzett gyász hát annál nagyobb. Elelmes riporterek esudás cikkekben elfogják parentálni majd s a boldog feltámadás reményében helyezik ő herezeget a koporsóba. A világ azért pedig csak forog tovább — mi is robotolunk tovább.

Az angol királyi rokonai.

Mai postával vettük a következő sorokat:

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Január 30-án a „Debreczen“ cz. lapban VII. Edward angol királyi család rokonai Kassán czim irattal irt közleménynek némely adatját kénytelen vagyok megczáfolni és az abban foglaltak ellen tiltakozni.

Először nem való, hogy Paksy József neje gf. Rhédey Erzsébet, mert Debreczenben Herglacz Antalnak leányával Erzsébettel lépett házasságra csak is az újabb időben magyarosította nevét és vette fel a Rhédey nevet aristokratikusabb hangzásáért s így nem igaz, hogy Paksy Józsefné, gróf Rhédey Erzsébet nevet használhassa, — a gróf Rhédey családból csak is négyen vagyunk nők, kik jogosan és törvényesen használhatjuk a gróf Rhédey nevet.

1. Gr. Rhédey Stephania özv. b. Wesselényi Istvánné.
2. Gr. Rhédey Jeanette, báró Horváth Ödönné.
3. Gróf Rhédey Julia, Fráter Béláné.
4. Gróf Rhédey Johanna, özvegy Bárdossi Györgyné.

Végre az se igaz, hogy a Zsákai birtokot mint egyedüli örökös örökölte volna, mert Rhédey Gábornak és többi örökösök mellőzésével maga nevére iratta.

Kérem ezen czáfolatom közölni. Maradtam tisztelettel

Ér-Semjén, 1901. febr. 3.

Fráter Béláné,
szül. gróf Rhédey Julia.

Öngyilkos fiatalember.

Meghorzad az ember mikor hirt vesz arról a sok öngyilkosságról, amit csak városunkban is elkövetnek. Nem mulik hét, hogy hirt ne adnánk valami öngyilkosságról. Egyiket talán szerelmi csalódás, másikat a nyomorúság kergeli halálba, a harmadik már nem talál örömet ebben a szép világban s ez adja kezébe mérge poharat, vagy a gyilkos fegyvert. S napról-napra szaporodik az öngyilkosok száma.

A mai századot jellemző lázas idegeség, kishitűség, vallástalanság könnyörtelenül szedi áldozatait. Ma már az a gyermek ifju is ha valami csalódás éri, nem talál más megoldást a nyirkos, hideg sirnál, a halál fagyos karjainál.

Vasárnap viradóra is egy alig gyermek ifju dobta el magát az életet. Szorgalmas, dolgozó, jóra való fiatal ember volt, a szülei szemefénye, istápolója — s mégis öngyilkos lett. Azt mondják reménytelenül szeretett.

Kiss Sándornak hívták s pár nappal ezelőtt töltötte be 21-ik életévét. Szombaton elment a Falk-fele kefégyárba, ahol alkalmazva volt. Szorgalmasan dolgozott éjjeli 3 óráig, társai nem is gyanították, hogy már akkor megelégedett a fiatalember eszében a szörnyű gondolat.

Három órakor vígan bucsuzott el a többiekkel s hazafelé vette útját. Mikor a Köntöskert II. járás 98. szám alatti házuk elé ért, ahol öreg apjával és édes anyjával együtt lakott, — megzörgette a szoba ablakát. Az öreg házaspár felébredt, s az egyikük földre huzta az ablak függönyt. — A következő pillanatban egy tompa dörrenés reszkettette meg a levegőt.

Rémülten rohantak ki a szülők a lövés zajára, — az öngyilkos fiatalember már akkor ott feküdt a sáros földön, halálra váltan — a szívet ütötte át a gyilkos golyó. Minden költögetés, élesztési kísérlet hiába való volt s a gyorsan előhívott Dr. Balkányi Emil ker. orvos is csak a beállott halalt konstatálhatta.

Az öngyilkos nem hagyott semmiféle irást se hátra, zsebében megtalálták a heti bérét érintetlenül.

A holttestet kiszállították a kórházba, ahonnan ma fogják temetni.

A függetlenségi kör bálja.

A függetlenségi kör báljára, mely e hó 16-án lesz az „Arany Bika“ szálló disztermében, a meghívókat már szétküldték. Azok kik netalán meghívót tévedésből nem kaptak s erre igényt tartanak, a párt helyisé-

gében levő rendező irodában megkaphatják a meghívót.

Csillaghullás.

A debreczeni 39-ik gyalogezred önkéntesei Nagyváradon járnak iskolába. A legjobb tanulókat — Mint Nagyváradról jelentik — tegnap tüntették ki, s neveztek ki örsvezetőkké. Házi ezredünk önkéntesei közül Turay Miklóst, Orosz Lászlót, Markus Imrét, dr. Juhász Sándort, Hájnal Lajost és Dorsch Hugót érte a kitüntetés.

Presbyteri ülés.

Népest ülést tartott tegnap délelőtt a debreczeni ev. ref. egyház presbyteriuma Kiss Áron püspök és Simonffy polgármester elnökölte mellett. Az ülés tárgysorozatának legkiemelkedőbb pontja az őszi kerületi ülés elfogadott javaslata volt, mely szerint a debreczeni ref. egyház rendezze viszonyait s vagy szervezkedjék egyházmegyévé, vagy pedig vesse magát a debreczeni ev. ref. egyházmegye esperesének intézkedése alá. Többen felszólaltak e tárgyban végérvényes határozatot, azonban nem tudtak hozni. Végre is egy küldöttségnek adták ki a dolgot.

Több kisebb horderejű dolgot intézett el ezenkívül az ülés. Így beválasztották a gazdasági bizottságba Kertész Mihályt, az iskolaszékbe Sinka Sándort s az iskolákat építtető bizottságba pedig Dr. Ferenczy Gyulát. Majd az ohati tanyákon lakó református híveknek egyházközségünkhöz leendő csatolása előtt ez ügyben, a helyszíni szemle tartása mellett egy küldöttséget jelölt ki az ülés.

Az ingyen kenyér.

Napról-napra szaporodik a munkanélküli éhező szegények száma, akik a jótékony városhoz fordulnak, hogy enyhítsen inségükön s ne hagyja őket éhen elpusztulni. Délelőttönként előzőnként ezek a szerencsétlenek — akik nem tudják a betevő falukat megkeresni — a városháza környékét, hogy a könyörületes szívé, emberszerető, gazdag Debreczenhez forduljanak egy darab kenyérért. Ma még van, hoinap — lehet, hogy holnap is kerül még a szegények részére egy falat kenyér, de aztán ugy lehet, vége az ingyen kenyérnek, az éhezőt azzal fogják elutasítani: Nincs. S a gazdag Debreczen üres kézzel bocsátja el a sok éhezőt mert sok a szegény, több mint a hány könyörületes szívé ember van. Itt az ideje, hogy segítsünk a szegény éhezőkön. A könyörületes szívé emberbarátokhoz fordulunk: Ne hagyják elpusztulni ezt az igazi emberbaráti intézményt, mely a kereset képtelen, szegény nyomorgónak kenyéret ad. Tegye a nagyközönség fillereivel lehetővé az ingyen kenyér kiosztást. Hogy igazán szükség van erre s hogy igazán sok Debreczenben az éhező, eléggé bizonyítja az, hogy a tegnapi nap folyamán 1110-en kaptak kenyéret s ezek között 461 gyermek volt.

Az iparos ifjak felolvasó ünnepélye.

A debreczeni iparos ifjak tegnap d. u. kitünően sikerült felolvasó ünnepélyt rendeztek az iparos otthon disztermében, amely ez alkalommal zsufolásig megtelt. Az egyesület dalköre Boros Lajos karnagy vezetése alatt szép dalszámmal nyitotta meg ez

ünnepélyt, amely után Varga László egyesületi tag kellett hatást szavaltával. Nagy érdeklődéssel várták és hallgatták Csiky Lajos theol. tanár felolvasását, a ki az iparosság erkölcsi méltatásával foglalkozott. Dalok, vig szavaltat szórakoztatták még a közönséget, a mely az élvezetes, minden ízében sikerült ünnepélyért úgy az egyes közreműködők, mint a rendezőséggel szemben gyakori zajos tapsokban adott kifejezést.

A vadházasságok alkonya.

A belügyminiszter nem régen fölhiyta a törvényhatóságok figyelmét a vadházasságban élő kiskorúakra s elrendelte, hogy a hatóság a legnagyobb erélylyel és szigorral járjon el, hogy az erkölcstelen állapotot megszüntesse. A gyámhatóságok hatáskörébe tartozván a kiskorúak erkölcsi felelőssége, az egyes árvaszékek hozzá is látak az erkölcsi rákfene irtásához. — Most újabbán egy kormányrendelet jelent meg, melyben nagy óvatosságra inti a törvényhatóságokat a miniszter, azt mondván, hogy a vadházasságokat nem hatósági, hanem társadalmi uton lehet inkább megszüntetni. Ez a két rendelet természetesen sok téves felfogásra adott okot. Akadtak hatóságok, melyek hatályon kívül helyezték az előbbi rendeletre kiadott intézkedéseiket, holott azt tenniük nem lett volna szabad. A dolog úgy áll, hogy az utóbbi kiadott kormányrendelet semmit sem változtat az előbbin.

Az előbbi a kiskorú, az utóbbi a nagykoru vadházasságokra vonatkozik. A gyámosság alatt állók erkölcsi élete felett minden esetben a gyámhatóság, míg ellenben a nagykorúak, tehát önjogúak erkölcsi élete felett a hatóság már nem igen örködhetik, nagykorúknál a hatósági beavatkozásnak csak akkor van helye, ha valamely törvénybe ütköző eselekményt követnek el. Teljesen igaz van mind a két miniszteri rendeletnek s mindakettő igen szépen megáll egymás mellett. A kiskorúak vadházassága a gyámhatósági föllépésre hivatalos beavatkozással megszüntetendő, míg ellenben a nagykorúak vadházassága csakis társadalmi uton üldözhető.

Disznóknak dobott gyermek.

Örszentmiklós pestmegyei községben az országuton papirba csomagolva egy gyermekholttest maradványaira találtak. Hiányzott a feje, egész teste, csak apró kezeiből s lábából egy-egy darabka volt a papírosban. Eder Kálmán vizsgálóbíró azonnal megindította a nyomozást a helyszínén s valószínűnek tartják, hogy a kis gyermek testét disznókkal etették meg, azután a megmaradt testrészeket papírosba csomagolva dobálták ki az országutra, ahol megtalálták. A vizsgálat azt is kiderítette, hogy a lelketlen anya nem örszentmiklói. A gyermekholttest maradványait a vizsgálat félrevezetésére más községből hozták Örszentmiklóásra.

A Ruma—Klenéki h. é. vasút részvénytársaság megalakulása

A napokban volt a ruma—klenéki h. é. vasút részvénytársaság alakuló közgyűlése Budapesten. Az alakuló közgyűlés dr. Keppich Gyula fővárosi ügyvéd elnöklelte alatt és Papp Árpád keresk. min. osztálytanácsos jelenlétében kimondván a részvénytársaságnak 2.366.000 korona alaptőkével való megalakulását. Annak építésével Berger Jenő építész vállalkozót bizta meg. Az igazgatóság tagjaivá megválasztottak: Kilenyi Hugó miniszteri tanácsos elnöklelte alatt Hoffmann Sámuel [alelnök], Brevisits Pál, Berger Jenő, Dr. Brüll Ignác, Galliuff

Lajos, Roffmann Vilmos, dr. Keppich Gyula, Kulesár Gusztáv, Mende Arthur, Novakovits Bogdán és dr. Sevits Jován orsz. képviselő. A vasút, mely hivatva van Szerbia és Bosznia legtermékenyebb vidékének kereskedelmét és mezőgazdaságát fővárosunkkal közel összeköttetésbe hozni még az év olyamán fog kiépülni s a forgalomnak átadatni.

Jelölések a hitközségi állásokra.

A debreczeni izraelita hitközség ötvenes tagu képviselő testülete gyűlést tartott tegnap délelőtt a képviselőtestület tagjainak élénk részvétele mellett. A gyűlésnek egyedüli, de igen fontos tárgya volt a jövő vasárnap tartandó tisztviselői választásra a törvényszerinti jelölések megejtése. A gyűlést délelőtt tíz órakor tartották meg a József királyi-herceg-utcai hitközségi iroda helyiségében. A megtartott gyűlés után a jelölések a következő eredménnyel végeztek. Elnök jelöltek: Reichmann Ármán, Falk Lajos és dr. Popper Mór. Alelnökök: Khon Adolf, Drucker Mór és Rosenthal Dániel. Pénztárosul: Weisz Sándor, Fürst Ödön és Darvas Izidor. Ellenőr: ifj. Schvarev Vilmos, Fleischmann Mór és Hochfelder Jakab. Gondnokok: Rosenthal Dániel, Fischer Adolf, Liedermann Henrik, Reich Herman, Keiner Adolf és Kohn Lipót. A tisztújító választást folyó hó 10-én vasárnap tartják meg.

Elfogott tolvaj.

Svartz Zsigmond szobrászsegéd Budapesten meglapta Szauber Antalt s az érték tárgyakat ott elzalogosítva Debreczenbe szökött. A budapesti rendőrség megkeresése sere Dobos kikutatta Svartz tartózkodási helyét s megtudta azt is, hogy a zálogcéduját hat koronáért egy óránál értékesítette. A szobrászsegéd ügyében folyamatban van a vizsgálat.

Elhunyt kereskedő.

A debreczeni kereskedő világ egyik rokonszenves, derék tagjának elhunytáról vettünk hírt. Löwy Henrik városzerte közszeretetten álló kereskedő, a Blau Lipót és Fia ékszerész cég utódja halt el tegnap váratlanul Kaltenleitgenben, ahová megromlott idegzetét ment kikirálatni. A gyász esetről táviratilag értesítették debreczeni hozzátartozóit.

Vivisekció.

Egy szerencsétlen eselédleány fekszik súlyos betegen a nagyváradi közkórházban. Az esete nem közönséges. Somogyi Károly szinigazgatónál volt szolgálatban. A minap ablaktisztás közben megkarcolta az egyik ujját. Ügyet sem vetett rá. Másnap azonban a sértett uj dagadni kezdett. Orvoshoz ment vele. Az orvos a seben semmi különöset nem látott, legkevésbé mérgezési szimptomákat. Két nap mulva azonban üszkösödni kezdett a megsértett ujj és hogy a kezét megmentsék, le kellett vágni. A kézfej azonban tovább üszkösödött. Le kellett hát vágni még egy ujját. Ma olyan veszedelmes állapotban van a szerencsétlen leány keze, hogy egészen le kell vágni. Valószínűleg rozsdás vas karczolhatta meg az ujját s ez a semmiségnek hitt karczolás egész életére nyomorékká tette.

A magyar viselet.

A kolozsvári egyetem fiatalsága ma — mint nekünk táviratozzák — elhatározta, hogy ezután ünnepélyes alkalmakkor magyar ruhát hord.

A gyűlés kimondta, hogy ugyanerre felkeri a többi városok fiatalságát is. — Örömmel üdvözöljük a szép hazafias eszmét s reméljük, hogy városunk h i r e s magyar érzelmű ifjuságánál is pártolásra fog találni.

Megették a farkasok.

Iglórol írják, hogy tegnapelőtt este Pobler és Szepes-Béla határában farkasok megtámadták Sommer József bélai lakost és 14 éves hasonló nevű fiát. A szerencsétleneket a bestiák annyira szétmárcangolták, hogy halva maradtak a hely színén. Reggelre csak csontvázuakat találtak meg, s szétfepett ruháikról ismerték fel őket. A hatóság a különben is elszaporodott fenevadak kiirtására hivatalos hajtóvadászatot rendelt el.

Közköltségen ápoltt veresbég.

A győri Hirlapból vesszük át a következő újdonságot:

— R ö p ü l ö - p r ó b a h i v a t a l b a n. Annak idején megirtuk, hogy a központi szolgabíróóság hivatalában számos elköszött énekes madarat bocsátottak szabadon s hogy egy beteg s repülni nem tudó madár ez alkalommal visszamaradt a hivatalban. A kis betegeket — egy nőstény veresbégét — a hivatal személyzete megható gyengédséggel ápolta s ennek köszönhető, hogy a kis madár ma már visszanyerte egészségét és jókedvűen falatozik és ugrál kalitkájában. Tegnap kibocsátották a szobába, hogy lássák, mennyire terjed már repülőképessége. Kitént azonban hogy a madár megcsontított szárnytollai még nem nőttek ki, s ho y kinn a szabadban elpusztulna. — A hivatal személyzete ennek folytán elhatározta, hogy a madarat csak a tavasszal bocsátja szabadon, s addig közköltségen tartja. Nehogy pedig az adófizető polgárok megjedjenek, kijelentjük, hogy a közköltség a jelen esetben azt jelenti, hogy a szolgabíróóság személyzete adja össze a kendermagra valót.

A tisztí-étkező sikkasztója.

A kolozsvári 51-ik gyalogezred tisztí-étkezdéjének a felügyelettel, konyhavezetéssel s pénzkezeléssel megbízott őrmestere tegnapelőtt eltűnt a városból. Az eltűnés pénz elikkasztásával és hosszú időn át folytonos hűtlen gazdálkodással van kapcsolatban. A sikkasztó őrmester már hónapok óta viselte ez állását és ez idő alatt alkalmat nyilat szép summát összekaparítani a nélkül, hogy ez eljárása bárki előtt feltűnő lehetett volna. Az étkeзде számára eszközölt bevásárlásokkal, a bor és egyéb italok eladásával kizárólag ő volt megbízva s így minden nehézség nélkül itt is ott is kisebb nagyobb sápok birtokába jutott, a tiszték utóbbi időben már gyakran panaszkodtak, hogy az italok nem élvezhetők s hogy az étel sem olyan uint régebben volt, de arra nem gondoltak, hogy a leleményes őrmester a borba vizet tölt s a konyhát a legsilányabb etelmenüekkel látja el. — M o s t, h o g y a s z ö k é s m e g t ö r t é n t, utánna jártak az őrmester manipulációinak és kisért, hogy csinos összeggel lett a tisztí-étkeзде megkárosítva. Az őrmester ellen kiadták az elfogatási parancsot, de kétséges még, hogy a jó madarat sikerül-e elesipni.

A püspök és a rendőrkapitány.

Megirtuk esztergomi táviratunk alapján, hogy Bogisich Mihály ezimzetes püspököt milyen szerencsétlenség érte. Egy esztergomi lap a püspököt ért szerencsétlenségről ennyit és így ír:

Bogisich Mihály ezimzetes püspök a napokban a jeges uton eleszött és agyrázkódást szenvedett. A rendőrkapitány nem eszött el és nem szenvedett agyrázkódást. Csak az rázkódhat meg, a mi van.

A kárpitos és paszományos ifjak bálja.

Tegnap este tartották meg a kárpitos és paszományos ifjak ezidei farsangi mulatságukat, a „Bika” szállodának esinosan feldiszített dísztermében. A mulatságon igen sokan voltak jelen s még a késő hajnali órákban is vígan táncolt az ifjuság. Rácz Károly pompás zenéje mellett. A bál sikerét legjobban az bizonyítja, hogy az első négyest 100 pár táncolta. A mulatságot a legfesztelebb jókedv s magyaros fesztelenség uralta.

Elveszett kutya.

Elveszett egy sötétbarna egyszínű himeseh-vizsla, Rekk a neve, ismertető jel: le van vágva a farka a kutyanak. Hatvan utcai kert I. járás 28. sz. alatt a megtaláló jutalmat kap.

Férjgyilkos asszony.

Zborán Babesák Lőrinczet, a ki csak most tért haza Amerikából, hűtlen felesége hirtával agyonverte. A gyilkosságot vasárnap éjjel követte el. Öt éves kis leánya a vér láttára zokogva mosogotta az apja fejét vízzel. Az anyja erre czukrot ígért neki, majd ráparancsolt, hogy hallgasson. Hétfőn lakodalomba hívták őket. Az asszony agyonvert urat ruhával letakarta s azt mondta, hogy nem jöhet, mert részeg. Ő azonban elment a lakodalomba s vígan táncolt. A mikor hajnalban hazajött, a holttestet beledobta Klimák András kútjába. A szegény Babesák Jánost a ki 3000 frtot hozott haza Amerikából, ebben a kútban találták meg másnap. A gyilkos asszony már bevalotta szörnnyű tettét s letartóztaták.

Tetszhalott volt.

Tiszaföldváron a napokban a 85 éves özv. Karassy Györgyné temetésére készült a falu népe. Mikor a halottas menet a temető kapujához ért, kopogtatást halottak a koporsóból. S mikor a-t kinyitották, az öreg asszony fölemelkedett s emivalót kért. A gyászoló közönség ijedten szaladt széjjel. Egy bátor ember kiemelte az asszonyt a koporsóból s hazavitte a lahasára. Jelenleg jó étvágya van s remélhető, hogy az asszony még egy ideig életben marad.

Grófné és cigány szerelmes.

A mi magyarországi cigányaink a külföldön nemcsak hegedűikkel hódítják meg a szívet az embereknek a magyar zenének, hanem mellékesen még az asszonyok fejét is elbolondítják, úgy hogy már — ugylátszik — a művelt külföldön valóságos „sikk” számba megy a főrangú hölgyeknél hegedűs cigánnyal megszökni, vagy legalább magyar cigányszeretőt tartani.

Herczegnök, grófnők egyre jobban boldognak utának. Eddig a mi tágabb hazánk: Magyarország külföldön zenélő barna művészeiről volt csak szó, de most hirt hallottunk a mi szűkebb hazánk, városunk egyik barna művészeréről, ki egy berlini bandában hegedül. Ugyanis egy német grófné beleszeretett a Berlinben működő magyar

zenekar egyik jóképű tagjába, ki debreczeni illetőségű s huzamosabb ideig volt városunkban.

E heti bűnügyi főtárgyalások.

1901. Február hó 4-én hétfőn, Dents Márton s társa ellen. uzsora vétség. Február hó 5-én kedden, Sándor János ellen, erőszakos nemi közönség. Luszti Gyula ellen vétkecs bukásért. Február hó 8-án pénteken, Szabó Lajosné ellen, rágalmazás vétsége, Orosz János ellen, felmenő ágbeli rokonon elkövetett s. t. sért. vétsége. Ugyanaznap ítélethirdetések Február 9-én szombaton. Felbontási ügyek tárgyalása.

Vigetély jövedelme.

Nyilvános elszámolás a debreczeni jóteknő négyelet által 1901. jan. 12-én rendezett vigetélyről. Bevételek 1. Személyjegyekből 628 kor. 2. Páholy-jegyekből 152 kor. 3. Felülüzetésekből 202 kor. 4. Buffet sátorban 159 kor. 20 fil. 5. Ételek megvált 293 kor. 6. Bor sátorban 700 kor. 7. Thea sátorban 422 kor. 44 fil. 8. Kávés sátorban 243 kor. 63 fil. 9. Czukrázdában 150 kor. 36 fil. Összesen 2950 kor. 63 fil. Kiadások. 1. Terem, teríték edény bérlet és általános kiadások 590 kor. 74 fil. 2. Diszítés 196 kor. 03 fil. 3. Borok és sör 266 kor. 42 fil. 4. Kenyér és sonka 30 kor. 96 fil. 5. Thea rum szizár 73 kor. 6. Cognac a kávé sátorban 19 kor. 40 fil. 7. Czukrász számla 52 kor. 40 fil. Összes kiadás 1228 kor. 95 fil. tiszta haszon 1721 kor. 68 fil. összesen 2950 kor. 63 fil.

El Amerikába!

Megdöbbenően szaporodik a kivándorlók száma Abauj-Torna vármegyében. A posta nap nap után halmazával hozza az utleveleket s nem kisebb számban érkeznek az alispánhoz a kérvények, melyekben sokszor egy fél falu kér utleveleket. A rákfenét irtani kell, a kivándorlók a megyében oly nagy mérvéket ölt, hogy gondolkozoba ejti a hatóságokat. A pusztulás ijjesztő módon terjed s itt az ideje, hogy a legerélyesebb intézkedésekre gondoljanak a hatóságok. Lehet, hogy a nyomor üldözi ki az embereket tüzheleiktől ismeretlen, idegen országokba, de nem lehetetlen, hogy lelketlen ügynökök fényes ígéreiteitől elkábultva siet a nép Amerikába. Bármelyik eshetőség is az oka a dolognak, vagy talán mindkettő, a hatóságoknak mélyére kell hatni a tarthatatlan állapotnak, hogy az eszközt, melylyel segítenek majd, a leghelyesebb irányban alkalmazzák, Nagymérvű kivándorlás! Ezeket a szokat már — sajnos — megszoktuk s nem okoz meglepetést, ha száza menő utlevelek érkezéséről irunk, csak önkéntelenül fog el minket, hogy ha a kivándorlás ily óriási arányokban fokozódik, hogy lyukad ki majd a felvidék közgazdasági, kulturális élete.

Sürgős segítséget követel ez az állapot. Ha a kormány késik az intézkedésekkel, a törvényhatóságok keressék a fontos kérdés megoldásának módját. De különben beszélnek a számok. Abauj-Torna vármegye alispáni hivatalához ma reggel 100 utlevél érkezett. Hatvan férfi pedig átlevélrt folyamodott!

Postások tánczvigalma.

A debreczeni posta és távirada és altiszték tegnap este a „Korona” termében jól sikerült tánczestélyt rendeztek. Kis s

Béla zenekarának pompás zenéje mellett a hajnali óráig eltartott a tánczmulatság.

A tánczestélyen jelen voltak.

Asszonyok:

Major Gáborné, Szina Sándorné, Papp Lajosné, Vécsey Sándorné, Halmi Imréné, özv. Krasznay Jobbágy Gergelyné, Sipos Andrásné, Szilágyi Zsigmondné, Kovács Józsefné, Dörgő Györgyné, Vincze Bálintné, Vékony Jánosné, Erdei Józsefné, Medgyesi Dánielné, Lovász Lajosné, Marosi Józsefné, Kopányi Istvánné, özv. Tar Józsefné, Szilágyi Sámuelné, Varga Jánosné, Kálhes Mihályné, özv. Mester Istvánné, Bujdosó Istvánné, Rakottyai Jánosné, Kiss Józsefné, Seres Mihályné, Zokor Dánielné, Nagy Lajosné, Merzsák Gyuláné, Bartha Józsefné, Kuczik Mihályné, Juhász Jánosné, Balla Józsefné, Balogh Györgyné, Szathmáry Gézőné, Lovasy Imréné, Keller Károlyné, Gulyás Istvánné, Sárándy Bálintné, Erdős Istvánné, Nagy Imréné, Deák Józsefné, Boros Andrásné, Boros Györgyné, Szénégető Pálné, Nagy Józsefné, Moltovits Lászlóné Csizsár Györgyné, Tóth Andrásné, özv. Dalmi Józsefné, Vippó Józsefné, Juhász Györgyné.

Leányok:

Kovács Juliska, Harsányi Erzsike, Kozma Juliska, Németi Mariska, Pap Rozácska, Győri Ilona, Kiss Mariska, Kovács Juliska, Lakatos Zsófia, Halmi Mariska, Halmi Juliska, Molnár Gizsike, Krasznai Jobbágy nővérek, Sipos Mariska, Fütös Mariska, Kovács Erzsike, Pap Eszike, Vincze Rózácska, Vékony Erzsike, Erdei Erzsike, Vékony Juliska, Romori Rózácska, Koppányi Erzsike, Agárdi Eszike, Kozma Juliska, Juhász Juliska, Szénégető Mariska, Petik Anna, Válek Erzsike, Körmöczi Margit, Koppányi Juliska, Juhász Zsuzsika, Juhász Mariska, Balog Juliska, Szatmári Mariska, Fekete Juliska, Lovasi Mariska, Lénersz Erzsike, Nagy Eszike, Deák Juliska, Nagy Erzsike, Nagy Mariska, Balla Etelka, Dalmi Juliska, Dalmi Zsuzsika, Tanka Eszike, Blalut Zsuzsika, Barthanik Ida, Schutz Ilona.

Nincs többé ráncz.

[Ki lehet vasaltatni az arcot.]

Gersuny dr., a bécsi „Rudolphinum” igazgatója, egy idő óta oly orvosi kísérlettel foglalkozik, mely bizonyára nagy érdeklődést fog kelteni a közönség, főképp a nők körében. Ezek közt is különösen az élemedettebb nők között.

E kísérlettel egyszerűen, fájdalom nélkül teljesen ki lehet egyenlíteni az arcbőrnek kisebb-nagyobb mélyedéseit, a becsent arcot, a ránczokat s az emberi arc kerekedséget, fiatalos üdéséget kap általa. Gersuny, az ő sebész kísérleteivel természetesen nem kozmetikus célt követ. Célja szigoruan orvosi, de a dolog természetében rejlik, hogy elsőrangú kozmetikai szolgálatokra is alkalmas.

Gondoljuk csak meg, hogy például az orr nyergén, vagy oldalán, bizonyos műtétek után mily csunya horpadások, mélyedések támadnak, vagy az állkapocs megoperálásánál az arc itt-ott beesik. A mélyedéseket a Gersuny-féle eljárás gyorsan, könnyen és minden fájdalom nélkül eltünteti.

Az orvos vesz egy fecskendőt, a milyen morfium befecskendezéseknél használatos, megtölti parfinnal, vagy mondjuk vazelinel s ezt a bizonyos fokig megmelegített zsíros álladékot a bőr alá, arra a helyre befecskendezzi, mely be van esve, s

melyet szép kereké, kiemelkedetté akar tenni.

Ebből áll az egész kura. A paraffin szilárdan, mozdulatlanul megmarad az epidermis alatti ürességben s ezt kitöltvén, az illető helyet szépen megkerékíti, olyan külalakúvá teszi, mint az úde ifjuság korában volt. Ily módon ki lehet vasalni a beesett arczot, a ránczokat, egyszóval meglehet fiatalítani az arczot.

E sebészi beavatkozás tehát végtelenül egyszerű, gyors s a páciensre nézve semminemű kellemetlenséggel nem jár. Gersunynak minden eddig végzett kísérletét teljes siker követte.

Kedvező tudósítás.

turkevei levelezőnkől.

Levelezőnk utján ezen városból oly eseményről értesülünk, a melynek nyilvánosságra hozatala értékes tudósítást nyújt. Olvasóink közül ezért sokan köszönettel lesznek irántunk,

Nánássy Lajos ur Turkevén, a ki általános gyengeségben szenvedett és a dr. Villiams Pink-labdacsai néven az egész világon nagyon jól ismert gyógyszert használta, a következő levélben közli az ezen kezeles által elért eredményeket.

„Már több hónap óta hasznos eredménynyel alkalmazom a dr. Villiams-féle Pink labdacsokat és tulboldog vagyok általuk. Magas fokú vérszegénységet konstátáltam magamon azelőtt és rendkívül megerősödve érzem magamat. Gyógyulásom befejezettek tekinthető és hogy azt végérvényesen biztosítsam, ezen kezelést még egy darabig folytatom.“

Általános gyengeség áll be, az étvágy megesappan, általános lankadást észlelünk minden tagunkban. heves főfájásunk és oldalszurásunk van. Az álm teljesen hiányzik és az éjjeleket kinszenvedéssé változtatja. Ezek a vérszegénység jelenségei, a melyek a Pink-labdacsok által kétségbevonhatlan hatással legyőzöttek, a melyek a vérnek újból helyreállító és az idegek erősítő tulajdonságainál fogva, még a vér elerőtlenedéséből keletkező betegségeket is meggyógyítják, mint sápkór, gyomor- és bélbajok, rheuma, valamint oly időelőtti gyengeség ugy férfiaknál, mint nőknél, mely tulerőtlenésből vagy egyéb okból származik. A fiatalok fokozzák erejüket és az aggok újra-élednek a Pink-labdacsok által.

Kaphatók minden gyógyszertárban, valamint Ausztria-magyarországi főraktárában **Török József** gyógyszertárában **Budapest** **Király-utca 1 sz** dobozonként **1 frt 75.** krért, vagy **6** doboz **9** frtért.

A fiu és az apa.

Február 4.

Egy regény, amely a rigófüttyös tanyaházak közt támadt, foglalkoztatja most a szegedi bíróságot s vége aligha nem az lesz, hogy egy derék fiatal párt, akik csak az elmúlt farsangon kötöttek egymással frigyot, a törvény erejével örök időre elválasztják egymástól. A legény akarja így.

A napokban bement a tanyáról s

megindította a válópört a felesége ellen, aki pedig fiatal is, szép is csak 18 éves.

Az asszony is járt azóta a bíróságnál. Sirt és bejelentette a bírónak, hogy ő nem akar válni az urától. A legnagyobb boldogságban élt egymással a két ember.

Illatos fehér virágba borult akác-fák ágai takarták a kis házikót, amelynek napfényes volt a levegője. Egy napon hirtelen vége szakadt a boldogság napoknak.

A fiatal gazda egy emberre akadt a házában, aki vele osztozkodott a szépséges menyecske szerelmén. Az a másik öreg ember volt, fehérhaju délczeg gazda, a férj a pja. Így vádolja a tulajdon fia, talán vakon.

A válóperben megindult az eljárás dr. Czukor Ignác törvényszéki bíró előtt s a héten találkozott egymással a férfi és az asszony. A férfi daczos volt és mindenáron válni akart. A menyecske pedig folyton sirt, de könnyein keresztül szeretettel nézte haragos urát. A menyecske ügyvéddel jelent meg a bíró előtt.

A fiatal asszony kérelmére az ügyvéd most mindent elkövet, csak hogy a sok szeretettel kötött házassági frigyot széjjel ne téphessék, mert a szép fiatal asszony esküszik, hogy ártatlan.

CSARNOK.

A gróf meséje.

Írta: **Nemeskéri Kiss Zoltán.**

(Folytatás.)

Jöjj már, ülj ide közzénk s mondj már valamit. — Mi újság Bécsben, miért voltál ott.

Igen, mondd el a rejtélyes utazásnak a titkat — ostromolták valamennyien, — valami érdekes pletykára áhítozva, a mit Todor gróf az ő szatirrájával úgy tudott előadni, hogy hetekig nevettek rajta a kasszinóban.

Mondj valamit Iván, te mindig tudsz valamit mondani, mitől az embernek hetekre elmegy a rossz kedve, Meséld el a bécsi kalandot, meg vagyok győződve, hogy rég neveltünk olyan jót, mintha te ezt el mondd.

E szavakat Keresztury báró mondta. Todor arca pedig még szatirikusabbá vált.

Jól van elmondom, de aztán nevesse-tek, mert igazán nevetséges história. — Az eleje nem tudom mikor, hány esztendővel történt ezelőtt, elég az hozzá, hogy én még újságíró voltam, s minden éjjel egy külvárosi kávéházban pihentem meg kissé a munka után. Olyankor késő éjjel, ritkán volt ott vendég kivülem. A pinczerek egyik sarokban a kávé s a másik sarokban, a kaszirnő pedig a trónusán bóbiskolt. Én rendszerint a kaszsa mellett ültem, és a nagy esőndességben jól éreztem magamat. Nem beszéltem, nem törődtem senkivel, még a kaszirnővel sem. Ezeket a teremtéseket.

Egy szép tavaszi éjszakán duhajkodás

hangja hallatszott a kávéházból nagy meglepetésemre. Bemenne, látom, hogy a kaszszával szembe lévő asztalnál egy háromtagból álló társaság mulat. Azért leültem, egy pillantást vetve rájuk. Henczegő, követelő modoruk mutatta a kis beamtert, a ki egész életében hozzá van szokva az alázatos engedelmességhez, és most parancsolna, de nem tudja hogyan kell. A kaszirnő tetszett nekik, azzal szemtelenkedtek. Megnéztem a leányt, amint lát'am, meglepett. Egy szőke haju, kékszemű leány ült ott. Látszott rajta hogy alig tudja vissza tartani a sirást, annyira bántják a frivol megjegyzések. A társaság egyik tagja egyszerre fölkel, kiment, s mikor vissza jött, hátulról belépve a kaszába, lopva meg akarta csókolni a leányt. Az felsikoltott, aztán sirva fakadt. — Jött a kávé, udvariasan eltuszkolta, a tolakodó embert, aztán rászólt a leányra.

— Ne pityeregjen, legyen egy kisse kedvesebb az urakhoz! — Miféle üzlet-lány maga.

A társaság e közben azt akarta, hogy üljön velük az asztalhoz a leány. Ez sehogysen akart. Emiatt nagy veszekedés támadt miközben egész nyíltan ígért az egyik ur pénzt a leánynak, ha majd a kávéházi idő után megengedi, hogy meglátogassa. A lány zokogott. Lattam, hogy őszinték a könnyei, megszántam. Rendeltem egy üveg pezsgőt, — erre az uraknak nem tellett — és kijelenttem, hogy rendelek még, de a leánynak az én asztalomhoz kell ülnie. Így történt. A leány odaült, s beszélgettünk. Nagyon meg volt rémulve. Hallotta, amint az urak ott az asztalnál megkérdezték, hogy én meddig szoktam maradni, aztán kifőzték, hogy majd megvárják a leányt, aki szerintök szép, de buta, — s majd felmennek a lakására.

Nagy Isten, mit tesznek majd velem! Nem maradok egy perczig sem itt.

— Hát mióta van ebben a kávéházban?

— Ma először, nem voltam még soha ilyen helyen.

— Folyt. köv. —

Nyilt-tér.

Nyilvános köszönet

Wilhelm Ferencz urnak, gyógyszerész **Neunkirchenben** Alsó Ausztria, az **anti-rheumaticus** és **antiarthritis** vertiszító **theak feltalálójának** Köszvény és **rheuma izmus elleni veriszio.**

Ha itt a nyilvánosság elé lépek, azért történik, mivel első sorban kötelességemnek tartom Wilhelm gyógyszerész urnak Neunkirchenben szolgálatait, melyet vertiszító teája által kínzó rheumatizmus szenvedéseimben teljesített, köszönetemet kifejezni és aztán, hogy másokat is, kik ezen irtózatos betegségbe esnek, emekitűnő teára figyelmeztessen. A kínzó fájdalmakat, melyeket minden idő változtatásnál az összes tagjaimban szenvedtem és amelytől sommiéle gyógyszer, sem a Bádéní kénfürdők meggyógyítani nem tudott — nem vagyok képes leírni. Almatlanul hánykolódtam ágyamban, étvágyam szemlátomást elmult, kinezésem egészen elhomályosult és egész test-erőm elfogyott. A fenti tea heti használata után fájdalmaimtól teljesen megszabadultam — és még most is, miután már 4 hét óta nem iszom teát, egészséges vagyok, testi erőm is megjavult. Erős a meggyőződése, hogy mindenki, aki hasonló bántalmaknál ezen teánál keres menedéket, annak feltalálóját, **WILHELM FERENCZ** urat, úgy mint én, áldani fogja.

Kitűnő tisztelettel

(2) **Butschin Streitfel** grófné

alezredes neje

Kapható minden gyógyszertárban. Debreczenben **Tóth Béla** gyógyszertárában

49—1901.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város közbüvő hidjánál megüresedett ellenőri állásra mely állás évi 1400 korona fizetés, természetbeni lakás, 6 öl tűzifa, 40 korona világítási átalány, egy tehén és két sertéstartásból álló javadalommal van összekötve, ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen állás oly okleveles állatorvossal fog betöltetni, ki az 1888. évi VII. tc. 133 §-a értelmében törvényhatósági állatorvosi minősítéssel bír.

A kinevezett ellenőr Debreczen sz. kir. város tiszti nyugdíj intézetének tagja leendő köteles évi fizetésének megfelelő szabályszerű óvadékot letenni.

Felhívtnak az ezen állásra pályázni kívánók, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **f. é. február hó 28-án d. u. 5 órájáig** annyival inkább benyujtsák, mert a később érkező pályázati kérvények figyelembe vételét nem fogják.

Debreczen, 1901. jan. hó 22.

Gr. Dégenfeld József
főispán.

Szives tudomásul!

Saját termésű, tiszta

természetes ó-borok

Szent-Anna pusztá homoki szőlő telepünkről.

Literes palaczkokban:

Fehér asztali	80 fillér
Rizling	92 "
Veres asztali 98-ról	80 "
Veres Kadarka 98-ról	1.20 "
Asztali siller	70 "
Nagy burgundi siller	92 "

Palaczkokért 16 fillér letét.

Hordó számra való vételnél megfelelő engedmény.

Kaphatók a termelő

Szabó Lajos fiai cégénél

Debreczen, Tisza palota

valamint

Geréby Fülöp Utódai uraknál.

Dr. J. G. POPP-féle Az ön anatherinje kiváló természetes szájviz, drága gyökerekből és növény gyantákból, meglepően kedvező hatása van mindenféle fogfájalmak ellen, a fogak és szájúreg épségére, mert ez nem vegyileg, savakkal készített szájviz mint a legtöbb, melyeket 2. rostanában ajánlanak. Ara ért 1.40. l.—0.50.

ANATHERIN

es és kir. udvari fogorvos **Bécs**, 13/6. Csak akkor valódi, ha a kék címkén francia arany nyomásban cégem látható.

Kapható Debreczenben **Tóth Béla** és **Mihalovits István** gyógyszerárában, továbbá a legtöbb gyógyszerárban és illatszertárban.

Egy 4 középiskolát

és kereskedelmi szaktanfolyamot végzett egyén, ki már irodában alkalmazva volt, hasonló állást keres.

Árlejtési hirdetmény.

A Bihar-nagybajomi 1965 mtr. hosszú kőalappal és kavicsal létesítendő vasúti hozzáfáró ut kiépítésére ezennel árlejtés hirdettetik.

A részletes költségvetés és tervrajz az árlejtési feltételekkel a jegyzői irodában megtekinthetők.

Az ut kiépítésére előirányzott költség — beleértve a község által természetben teljesített földmunka s a kisajátítás 1070 koronával számított költségét — 4970 kor. 50 fill.

Az írásbeli zárt ajánlatok, melyekben a vállalati összeg nem per centes engedményben, hanem határozott mennyiségben teendő ki, a községi előjárásának czimezve **1901. évi február hó 24-ik napjának esti 6 órájáig** adhatók be 390 korona biztosíték összeggel együtt.

A képviselőtestület fentartja magának a jogot, hogy az ajánlkozók közül — tekintet nélkül a vállalati összegre — szabadon választhasson.

Kelt Bihar-Nagy-Bajomban, 1901. évi január hó 21-én.

Mile József
jegyző.

Tóth Mihály
bíró.

A püspökladányi I-só takarékos és önszegélyegylet, mint szövetkezet

részéről ezennel közzé tétetik, hogy azon 5 üzletév, a melyre alakult, 1900. évi december hó 31-én lejárván, feloszlik: miért is felhívja hitelezőit követeléseiknek ezen hirdetmény harmadik közzétételéről számított hat hónap alatti érvényesítésére.

P.-Ladány, 1901. évi febr. hó 1.

Az igazgatóság nevében:

Kiss Ferencz,
elnök.

ÜZLETI KÖNYVEK,

esinos kiállításban, erős kötésben, igen jutányosan

kaphatók

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

DEBRECZEN, Főpiacz, a főpostával szemben.

Meghívás.

A „Polgári Takarékos és Segélyszövetkezet“ Debreczenben,

IV. évi rendes közgyűlését

1901. évi február hó 17-én délelőtt 10 órakor

Hajdúvármegye székházában tartja meg, melyre a szövetkezet tagjai tisztelettel meghívtnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. Igazgatósági jelentés a múlt üzletév eredményéről.
2. Az 1900. évi mérleg és zárszámadások, ugyszintén a felszámoló II., vagyis az 1898—1900-ik évtársulati vagyonmérleg előterjesztése.
3. A II., vagyis az 1898—1900-ik évtársulat felszámoló bizottságának jelentése.
4. A felügyelő bizottság jelentése és az igazgatóság, a felszámoló bizottság és a felügyelő bizottság részére adandó felmentvény feletti határozathozatal.
5. A kisorsolt öt és a két leköszönt igazgatósági tag helyének betöltése.
6. Közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítő 3 tag választása.
7. Esetleges indítványok (melyek a közgyűlés előtt 8 nappal az igazgatóságnál írásban beadandók.

Debreczen, 1901. évi február 1-én.

Rásó Gyula

kir. tanácsos, elnök.

Dr Freund Jenő

jogtanácsos, jegyző.

Kivonat az alapszabályokból.

Kivonat az alapszabályokból: 23. §. A közgyűlésen egytől öt üzletrészszel bíró tag 1 szavazattal, hattól tíz üzletrészszel bíró tag 2 szavazattal, tíz üzletrészszel többel bíró taggal minden további tíz üzletrész után ismét egy-egy szavazati joggal bír, ugy azonban, hogy saját betétei után tíz szavazattal többet egy tag sem érvényesíthet. A szavazat érvényességéhez a betéti könyv felmutatása szükséges.

Szavazati jogát mindenki személyesen vagy írásbeli meghatalmazással ellátott tag által gyakorolhatja, azonban a saját szavazatán kívül 10 szavazatnál többet meghatalmazás alapján senki sem gyakorolhat.

A meghatalmazás a közgyűlés megnyitása előtt az elnöknek nyújtandó be.

Nő csak férje, vagy oly férfi meghatalmazottja által, ki a szövetkezetnek tagja, továbbá jogi személy a képviselőtételre jogosult közeg által gyakorolhatja szavazati jogát.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.